

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עובד אליאס

XXXXXX ת"ז XXXXXX

תובע

נגד

XXXXXX ת"ז XXXXXX

נתבעת

פסק דין

1. הצדדים (להלן גם: "הבעל" ו- "האישה") בני זוג שנישאו זה לזו בשנת 1990, הורים ל- 3 ילדים בגירים.

חיי הנישואין של הצדדים נקלעו למשבר בשנת 2016 לערך והם החלו מנהלים הליכים שונים בקונפליקט גבוה בבית משפט זה ובבית הדין הרבני.

הצדדים טרם התגרשו.

בפני בית משפט זה תלוי ועומד הליך אחד בין הצדדים - תביעה רכושית שהגיש הבעל בחודש אוקטובר 2018. ההליך נוהל תחילה בפני כב' שופטת מ. ברדנשטיין, ועם מעברה לבית משפט אחר, הועבר לטיפול בחודש אוקטובר 2019. עתירת הבעל היתה לפירוק שיתוף ב- 4 נכסי מקרקעין של הצדדים, אולם הצדדים נתנו הסכמתם כי ההליך יכלול את כלל העתירות הרכושיות של כל אחד מהם, וללא צורך בהגשת תובענות נוספות.

במאמר מוסגר יצויין כי בחודש ינואר 2012 הגיש הבעל תובענה נגד בתם של הצדדים, בקשר עם דירת מגורים שהאחרונה בעלת הזכויות בה. תובענה זו תידון בנפרד.

2. לצדדים זכויות, בחלקים שווים ביניהם, ב- 4 נכסי נדל"ן: בית המגורים בו הם מתגוררים יחדיו עד עצם היום הזה, עם ילדיהם, ברח' XXXXX, 2 דירות שנרכשו להשקעה באותו בית משותף ברחוב XXXXXX ודירה שנרכשה להשקעה ברח' XXXXXX. כמו כן, הבעל הוא בעל הזכויות הבלעדי של בית מגורים המכיל 2 יחידות דיור ברח' XXXXXX. את הזכויות בבית הוא ירש מהוריו עפ"י צוואה שקיימה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982-10 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

3. ראוי לציין, להשלמת התמונה, כי בעוד שהבעל בריא ועובד, למרבית הצער, אצל האישה נתגלתה בשנת 2016 לערך מחלה קשה מאד (אטקסיה צרבלרית). היא מוכרת כבעלת נכות בשיעור של 90% מאת המל"ל. היא מקבלת גמלת נכות מאת המל"ל ומאת חברת הביטוח כלל. היא מתניידת בכיסא גלגלים, נעזרת במטפלים, אינה יכולה לעבוד ובשל מחלתה אף דיבורה חלש מאד, איטי ולא ברור.

4. הבעל עותר, כאמור, לפירוק שיתוף ב - 4 נכסי הנדל"ן המשותפים וחלוקתם בחלקים שווים בין הצדדים. הבעל טוען כי אין להורות על חלוקה בלתי שוויונית הואיל ונכותה של האישה נתגלתה לאחר פרוץ הקרע. לשיטתו, הקרע ארע בשל בגידת האישה בו. הבעל טוען כי מצבו הכלכלי אינו טוב והעסק העצמאי שלו (תיקון משאבות מים) אינו מניב הכנסה גבוהה. הבעל טוען כי גם אם נתחשב בנכותה של האישה, הרי שהיא מקבלת גמלאות וקצבאות, ובשים לב ששכרו אינו גבוה, אין פער משמעותי בין הצדדים, המחייב חלוקה בלתי שוויונית. הבעל טוען, בין היתר, כי הזכויות בבית המגורים ברח' XXXX הן שלו בלבד, לא היתה כל כוונת שיתוף של האישה, הוא ירש הזכויות מהוריו המנוחים, לא שילם דבר וחצי דבר ליתר 7 אחיו עבור הזכויות הנ"ל ואף, כאמור, לא הראה כל כוונת שיתוף של אישה. הבעל טוען כי הצדדים התגוררו באחת מיחידות הדיר של הבית הנ"ל למשך כ - 17 שנים, אולם לא השקיעו דבר בנכס.

5. האישה טוענת, בין היתר, כי יש להורות על חלוקה בלתי שוויונית בשיעור של 75% לזכותה ו - 25% לזכות הבעל, וזאת בשל נכותה, פערי השכר ביניהם וכיו"ב. האישה טוענת כי אין משמעות לכך שגילוי המחלה היה סמוך לאחר תביעת הגירושין שהגיש הבעל לבית הדין הרבני, הואיל והמחלה קיננה בה קודם לכן מבלי שגילתה אותה. האישה טוענת כי יש לפסוק לה זכויות בשיעור מסויים, עפ"י שיקול דעת בית המשפט (בכתב ההגנה עתרה למחצית הזכויות אולם בסיכומים לא עתרה למחצית והותירה לשיקול דעת בית המשפט את השיעור) מהזכויות של הבעל בבית המגורים ברח' XXXXX, שירש מהוריו, הואיל והיתה כוונת שיתוף שהתבטאה בשני מישורים - האחד - השקעות ושיפוצים במהלך 17 שנים בהן התגוררו הצדדים באחת מיחידות הדיר במקום וכן תשלום מיסים ודמי היוון עבור הקרקע לרשות מקרקעי ישראל, והשני - סכומים שהשקיע הבעל בתשלום לאחיו ואחיותיו לצורך קבלת הבית בירושה באופן בלעדי, עפ"י דרישת אחיו, הואיל ובצוואה הורש לו בית בגודל 42 מ"ר וביום מות ההורים היה במקום מבנה גדול יותר, וההפרש נחשב ל"יתר הנכסים" ואמור עפ"י צוואת ההורים להתחלק בין כל האחים והאחיות בחלקים שווים ביניהם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

6. ראוי לציין כי ביום 17.11.20, הואיל ובשל ריבוי המחלוקות שבין הצדדים והיעדר כל הסכמות ביניהם, תקופה ארוכה מאד לא הושכרו 2 הדירות בבאר שבע, תוך שהצדדים אף משלמים הוצאות ניכרות בגין, דבר שהביא להפסדים של ממש לשניהם, ניתנה החלטה לפירוק השיתוף בשתי הדירות הנ"ל. בהחלטה הנ"ל הוריתי כי תחת פירוק שיתוף בדרך של מכירה וחלוקת התמורה, שתביא למיסוי רב, ובשל שווי זהה בקירוב של שתי הדירות וזהות בכל נתונין (אף באותו בית משותף), יערך פירוק שיתוף בעין. הורתי איפוא כי הזכויות בדירה ברחוב XXXXXXXX (ששוויה על פי הערכת השמאי בסך של 720,000 ₪) תועברנה אגב גירושין לאישה, ובאופן שהיא תהיה בעלת מלוא הזכויות בדירה הנ"ל, והזכויות בדירה ברחוב XXXXXXXX (ששוויה על פי הערכת השמאי בסך של 670,000 ₪) תועברנה אגב גירושין לבעל, ובאופן שהוא יהיה בעל מלוא הזכויות בדירה הנ"ל, תוך שיתר האיזונים בין הצדדים יעשה בהמשך ההליך.

שיתוף בנכס המקרקעין שירש הבעל מהוריו ברח' XXXXX

7. אקדים ואומר כי לא מצאתי להיעתר לבקשת האישה לעניין זה.

8. הכלל הבסיסי הוא כי נכסי ירושה אינם ברי איזון הואיל ומדובר בנכס חיצוני למשק הבית, שלא הושג במאמץ משותף. לכלל הנ"ל נקבע חריג של כוונת שיתוף ספציפית. עפ"י הפסיקה, בחריג של שיתוף ספציפי יש לעשות שימוש זהיר (וראו למשל ע"א 7687/04 ששון נ' ששון, בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית). הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף עת השיתוף הספציפי מתבקש בנכס שאינו משמש דירת מגורים של בני הזוג.

נקבע בפסיקה כי כאשר מבוקש להצהיר על שיתוף ספציפי בנכס חיצוני, לא די בעצם קיומם של חיי נישואין משותפים, אלא יש להראות נסיבות עובדתיות, נוסף לעצם קיום הנישואין, שמהן ניתן להסיק - מכח הדין הכללי - הקניית זכויות בנכס האמור. בפסיקה כונו הנסיבות העובדתיות הנ"ל כ"דבר מה נוסף". דבר מה נוסף יכול להתבטא בהשקעות כספיות מהותיות בדירה מצדו של בן הזוג הטוען לשיתוף, או בהבטחות ובמצגים אקטיביים, שעשויים להביא להסתמכות מצד בן הזוג הלא רשום, ולהקים עקב כך טענת מניעות. עוד נקבע כי נטל ההוכחה מוטל על הטוען לכוונת השיתוף ב"נכס החיצוני" וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. השאלה אם הוכחה כוונת שיתוף ספציפית היא שאלה שבעובדה (ראו למשל: בע"מ 4545/09 פלוני נ' פלונית).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982-10 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

בבע"מ 5939/07 פלוני נ' פלוני נקבע, בין היתר, כי עת דורש בן זוג אחד להכיר בזכויותיו
בנכס שקיבל בן הזוג האחר בירושה, רובץ עליו הנטל להוכיח כוונת שיתוף ספציפית או כי
אותו נכס נטמע ברכוש המשותף. הראיות בדבר כוונת שיתוף צריכות להיות ממשיות
ובעלות משקל ולא די במשאלת לב ובציפייה של בן הזוג הלא-רשום (תמ"ש (י-ם) 62133-06-
(15).

הפסיקה קבעה רשימה לא סגורה של סימנים לאורם תיבחן כוונת השיתוף הספציפי. בין
הסימנים נמנו מועד קבלת הירושה (לפני הנישואין או במהלכם), מספר השנים בהן התגוררו
בני הזוג בדירה, קיומה של זיקה כלכלית, מתוך נכסי המאמץ המשותף ובמהלך חיי
הנישואין, בנוגע לדירה, שיש בה כדי ללמד על תרומה משמעותית של בן הזוג הבלתי רשום
בה דוגמת החזרי משכון/משכנתא, תוספת בניה מהותית להרחבתה או שיפוצ מסיבי שנערך
בה, התנהלות ספציפית של בני הזוג, בפרט בן הזוג הרשום, שיש בה כדי ללמד, מפורשות או
מכללא על דרך של התנהגות, על כוונה לשתף את בן הזוג הבלתי רשום בזכויות בה, אורך
ואורח חיי הנישואין, אווירה כללית של שיתוף ושל מאמץ משותף ('אורח חיים קישורי'
בלשון המלומד פרופ' שחר ליפשיץ), התנהלותו והתנהגותו של בן הזוג הבלתי רשום ונקודת
המבט שלו, במהלך החיים המשותפים להבדיל מעת פרוץ המשבר, נקודת מבטו של בן הזוג
הרשום, שווי הנכס הרלוונטי ביחס למסת נכסי בני הזוג וכיו"ב. כאמור, רשימת הסימנים
אינה רשימה סגורה. הסימנים משליכים זה על זה ועוצמתם משתנה, במעין מקבילית
כוחות, בהתאם לנסיבות המקרה הספציפי שעומד להכרעה.

9. צוואת הוריו המנוחים של הבעל היא הדדית ונקבע בה כי הוא היורש הבלעדי של בית
המגורים. מדובר בבית המגורים של ההורים, בו גם גדל הבעל. הבעל הוא בן הזקונים ונותר
לטפל בהוריו. הצוואה נערכה בשנת 1984 ונקבע בה, כאמור, כי בית המגורים, שגודלו 42
מ"ר, יועבר בשלמותו לבעל, ויתר הרכוש והזכויות יחולק עפ"י חוק הירושה. איני רואה כל
משמעות לכך שנקבע בצוואה שגודלו של הבית 42 מ"ר וביום הפטירה היה השטח גדול יותר.
ביום עריכת הצוואה זה היה גודלו של הבית. לאחר מכן, בשנת 1985, (וטרם נישואי
הצדדים) בעוד ההורים בחיים, בסיוע הבעל (שהיה, כאמור, בן הזקונים ונותר לגור אצל
ההורים ואף עסק בבנייה), נעשו בנייה והרחבה של בית המגורים. יוצא איפוא כי הבעל הוא
היורש הבלעדי של הבית ואני נותן אמון מלא בגרסתו כי לא שילם דבר וחצי דבר לאחיו
עבור הזכויות בבית לאחר מות ההורים. הבעל אף הביא את אחותו להעיד בעניין זה ואני
נותן אמון מלא גם לדבריה בעניין זה, לרבות ההסבר שסיפקה לכך שכל האחים לא עוררו כל
התנגדות (הבהירה כי גם אם היתה כוונה להוריש 42 מ"ר בלבד, הרי שכל האחים ראו את
התובע כבעל זכויות בתוספת שנבנתה בשנת 1985, ובין היתר משום שנבנתה על ידו
ובמימונו). זאת ועוד, לא עלה בידי האישה (הנתבעת) להוכיח כל תשלום של הבעל לאחיו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982-10 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

1 היא טענה כי התשלום נעשה מחשבון הבנק המשותף של הצדדים אולם לא צירפה לכך כל
2 אסמכתא, על אף שיכלה להשיגה בנקל. אין איפוא לייחס לבעל רכישה של הזכויות מאת
3 אחיו. הוא היורש הבלעדי של המקרקעין עפ"י הצוואה ולא נדרש ליתן דבר לאחיו. הבנייה
4 שהוספה, אף נוספה על ידו, עוד בחיי הוריו (וטרם נישואיו לנתבעת), ועל רקע זה ברור
5 היעדר התביעות וההתנגדויות מצד אחיו. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה כי
6 לבעל הורשו המקרקעין (ואף נרשמו הגוש והחלקה בצוואה והיתה התייחסות מפורשת
7 לקרקע). עפ"י חוק המקרקעין, המחובר והבנוי על המקרקעין נחשב חלק מהם. תוספת
8 הבנייה אינה מהווה יחידה רישומית נפרדת ודומה כי גם אם אחיו של הבעל היו מעוררים
9 בזמנו דבר התנגדות בעניין זה, היו סיכוייהם נמוכים מאד. לא נעלם מעיני פרוטוקול ישיבה
10 שערכו האחים, בה לכאורה דנו באופן החלוקה. איני נותן לפרוטוקול האמור כל משמעות,
11 מה גם שנרשם שם כי התובע טוען כי הוא היורש הבלעדי של כל בית המגורים. איני רואה
12 גם חשיבות לדברי התובע בכתב תשובה כי רכש את הזכויות בבית מאחיו באמצעות יתר
13 כספי העזבון. ככל שהדבר נכון, הרי שאין בכך כדי להעמיד נטל של שיתוף ספציפי, מה גם
14 שהוכח, ונותן אני אמון מלא בגרסת הבעל, כי אף ביתר כספי העזבון לא עשה כל ויתור
15 לטובת אחיו. יצוין כי הבעל חזר על גרסתו, כי לא שילם דבר לאחיו, גם בדיון מיום
16 28.11.19 וכאמור, אני נותן אמון מלא בדבריו.

17
18 ראוי עוד לציין כי לא מצאתי בהתנהלותו של הבעל כל מצג לכוונת שיתוף. ההיפך הוא
19 הגמור. האישה העידה כי סמוך למועד היוון הזכויות ברשות מקרקעי ישראל היא העלתה
20 השאלה מדוע לא לרשום הזכויות על שם שניהם והיא נדחתה ע"י הבעל.

21
22 **מכל המקובץ איני מקבל טענת האישה לרכישה של הבעל את חלקיהם של אחיו**
23 **במקרקעין של הוריו המנוחים. האישה לא הוכיחה זאת, ולו בדוחק. לאחים אף לא היה כל**
24 **חלק במקרקעין.**

25
26 **אף לא מצאתי לקבל את גרסת האישה להשקעות שהשקיעו הצדדים במשך 17 שנים בהן**
27 **התגוררו ביחידת הדיור במקרקעין של ההורים המנוחים.** האישה העידה כי יחידת הדיור
28 היתה מוכנה וראויה עקרונית למגורים עת החלו להתגורר בה, מלבד מעט השלמות. דברים
29 דומים אמר הבעל. האישה העידה כי חלק מההשלמות ביצעו בני המשפחה של הבעל.
30 האישה לא הראתה כל קבלה או כל אסמכתא אחרת על שיפוץ ואיני נותן אמון לדבריה כי
31 נעשו תוספות אחרות ביחידת הדיור בה התגוררו. אין בין הצדדים חולק כי לא בוצעה כל
32 הרחבה למבנה. ההרחבה בוצעה, כאמור, ע"י הבעל, בהיותו רווק, עוד בשנת 1985, 5 שנים
33 לפני נישואי הצדדים ואף טרם הכירו. לא עלה איפוא בידי האישה לעמוד בנטל הרובץ עליה
34 להוכיח "דבר מה נוסף" מכוחו היא יכולה לעתור לשיתוף ספציפי. גם אם הושקעו כספים,

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

מדובר בהשקעה שולית הנגזרת מעצם המגורים במקום (בלאי רגיל). גם דמי ההיוון ששולמו בתקופת החיים המשותפים לא יכולים להעמיד נטל של שיתוף ספציפי. אני מקבל את גרסת הבעל כי מדובר בסכום לא גבוה ששולם כדמי היוון מכספי השכירות שנתקבלו על ידו. ראוי לציין בהקשר זה כי הבעל הודה כי עשה שימוש בכספי השכירות לטובת רווחת בני המשפחה, אולם גם בכך איני רואה משום עמידה בנטל הרב של הוכחת שיתוף ספציפי בשים לב למכלול הנסיבות כאמור לעיל.

זאת ועוד, כאמור, לצדדים בית מגורים רחב ידיים בגדרה ו - 3 דירות שונות שנרכשו להשקעה. כל 4 נכסי הנדל"ן האמורים רשומים ע"ש הצדדים, בחלקים שווים ביניהם. בנסיבות אלו של ריבוי נכסים, בשווי רב, והעובדה שנכס המקרקעין שירש הבעל אינו משמש דירת מגורים של הצדדים ומהווה אחד מכלל נכסיהם הרבים, ברי כי הנטל הרובץ על האישה להוכיח שיתוף ספציפי בנכס מקרקעין חמישי, שהזכויות בו הורשו לבעל, אף רב יותר וכאמור, לא עלה בידה לעמוד בו.

חלוקה בלתי שוויונית

10. **מצאתי לקבל עתירת האישה בחלקה בעניין זה.**

11. סע' 8 לחוק יחסי ממון מקנה לבית המשפט סמכות מיוחדת לסטות מהכלל של חלוקה שוויונית ב"נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת". מטרתו של סע' 8 היא להקנות לבית המשפט שיקול דעת לביצוע איזון משאבים צודק בין בני זוג, מתוך גמישות והתחשבות בשיקולים של צדק והוגנות. הכלל הוא כי חלוקה בלתי שוויונית תיעשה במקרים חריגים, בזהירות, ובכל עת שבית המשפט יראה כי נכון וצודק להורות על חלוקה שאינה מחצה על מחצה. הכלל הוא חלוקה שוויונית. היוצא מהכלל הוא חלוקה בלתי שוויונית. השימוש בחלוקה בלתי שוויונית יעשה במקרים חריגים בלבד (ויש שיאמרו נדירים שבנדירים) הן לאור מעמדה של זכות הקניין והן כדי שלא לפגוע בוודאות המשפטית ביחס לאיזון משאבים (ע"מ (י-ס) 638/04, מיום 23.1.05, ע"מ (חי) 614/07, מיום 16.4.08).

12. **בנסיבות כאן ראוי גם ראוי לטעמי לעשות שימוש בהוראות סע' זה. אם תרצה לומר - זהו מקרה של נדיר שבנדירים.**

הבעל בריא, עומד על רגליו, עובד (ואין כל משמעות לכך שבתקופה האחרונה של משבר הקורונה ירדה הכנסתו). לעומתו, האישה שבר כלי של ממש. היא יושבת בכיסא גלגלים, דיבורה קלוש, חלש ולא ברור. היא נדרשת לסיוע 24/7, היא מוכרת כנכה, מתקיימת

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982-10 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

מקצבאות ואינה יכולה לעבוד. אין לי ספק כי הפער ביכולות האישיות והכלליות של הצדדים משמעותי וכך גם יכולת השיקום של כל אחד מהם לאחר הפירוד. וראו למשל: תמ"ש 14-11-22954 (ראשל"צ) מיום 20.12.17.

אין כל משמעות לכך כי ביום הגשת תביעת הגירושין של הבעל טרם התגלה דבר מחלתה של האישה וכי העילה בעטיה הוגשה תביעת הגירושין שונה. אף אין משמעות לשאלה האם ביום הגשת העתירה לגירושין קיננה המחלה בגופה של האישה אם לאו. טענת הבעל כי יש לבחון את מצבם של הצדדים במועד הקרע ולא במועד מתן פסק הדין שובה את הלב תחילה אולם אין בידי לקבל אותה. הטענה יכול והיתה מתקבלת אם היה עובר זמן רב ומשמעותי בין יום הגשת התביעה לגירושין לבין יום גילוי המחלה וכן אם היו ההליכים מוארכים זמן רב וקיצוני ע"י האישה. רוצה לומר, כי אם הבעל היה עותר לגירושין בשנה מסוימת, וכעבור שנים רבות וטרם הסדרת הגט, בשל סירובה של האישה לקבלו, היתה מתגלה אצלה מחלה, יכול ולא יהיה זה צודק להורות על חלוקה בלתי שוויונית בשל המחלה. ברם, אין כך הם הדברים במקרה דנן. זמן קצר לאחר עתירת הבעל לגירושין נתגלתה אצל האישה המחלה הקשה והבעל קיבל את המלצת בית הדין הרבני למחוק ההליך. עתירת הבעל לבית משפט זה, בשנת 2018, היתה לאחר גילוי המחלה. פסק דין זה ניתן עמוק לאחר גילוי המחלה, תוך שהמחלה הולכת ומחמירה. בנסיבות אלו ראוי לקבוע כי המועד הרלוונטי הוא מועד מתן פסק הדין. כל קביעה אחרת תביא לתוצאה בלתי אפשרית ובלתי צודקת בעליל מבחינתה של האישה.

שווים הכולל של ארבעת נכסי הנדל"ן של הצדדים עומד ע"ס של כ - 5.4 מליון ₪. ער אני לכך כי קיימת משכנתא בשיעור לא גבוה על בית המגורים של הצדדים ברח' XXXX. נכסי הנדל"ן של הצדדים מהווים את עיקר רכושם. שווי הזכויות הכספיות נמוך מאד ביחס לנכסי הנדל"ן. עפ"י חוות דעת המומחה הכלכלי שמונה, אם יבחר הבעל באופציה של תשלום במזומן לאישה בגין עודף זכויותיו הכספיות, יהיה עליו לשלם לה סך של כ - 128,000 ₪ בלבד. כמו כן לצדדים כספים שנתקבלו מדמי השכירות של נכסי הנדל"ן. נושא אחרון זה נותר להכרעה לאחר שתתקבל חוות דעת רואה החשבון מר א. רפפורט שמונה, אולם ברי כי מדובר בסכומים שאינם גבוהים ביחס לשווי המקרקעין. בנסיבות אלו מצאתי להורות כי הזכויות הכספיות של הצדדים ודמי השכירות יתחלקו בין הצדדים בחלקים שווים. החלוקה הבלתי שוויונית תיעשה בנכסי הנדל"ן בלבד ותהא בשיעור של 65% לאישה ו - 35% לבעל. סטייה זו מחלוקה של מחצה על מחצה, בשיעור זה של 15%, המהווה סך כולל של כ - 800,000 ₪, מהווה לטעמי איזון ראוי וצודק בנסיבות העניין.

אופן החלוקה:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

1
2 כאמור, ביום 17.11.20 ניתנה החלטה בדבר פירוק השיתוף של שתי הדירות בXXXX. שווי 13.
3 הדירות זהה בקירוב והן נמצאות באותו בית משותף. בנסיבות אלו מצאתי להורות על
4 חלוקה בעין תחת חלוקה בדרך של מכירה. ההחלטה ניתנה, כאמור, על רקע אי השכרת
5 הדירות הנ"ל ונזק כלכלי רב שנגרם לצדדים משך זמן רב. נותרו עתה לחלוקה בית המגורים
6 של הצדדים, ששווי הוערך ע"י שמאי המקרקעין בסך של כ - 2.95 מליון ₪, והדירה ברח' XXXXX
7 ששווי הוערך ע"י שמאי המקרקעין בסך של 1 מליון ₪. בשל שיעורי החלוקה
8 כאמור לעיל (35: 65) והעובדה כי לא ניתן להגיע לתוצאה זו באמצעות שני הנכסים הנ"ל
9 ו/או יתר נכסי הצדדים (ואף לא ניתן להגיע לחלוקה בעין עפ"י השיעורים הנ"ל גם אם נבטל
10 ההחלטה מיום 17.11.20, ובין היתר בשל רצונה של האישה לקבל לבעלותה את בית
11 המגורים בו מתגוררים הצדדים), לא ניתן להורות על חלוקה בעין ועל כן אני מורה על פירוק
12 שיתוף בשני הנכסים הנ"ל, בדרך של מכירה בשוק החופשי, למרבה במחיר, כפנויים מכל
13 אדם וחפץ, וחלוקת התמורה (בניכוי ההוצאות) בשיעורים כאמור לעיל. בחלוקה יבוצע גם
14 האיזון בגין שתי הדירות בXXXX. המכירה תתבצע בלשכת ההוצאה לפועל, תחת הוראות
15 כב' רשם ההוצאה לפועל. באות כח הצדדים ממונות בזאת ככונסות נכסים ורשאויות להגיש
16 פסיקתא מתאימה לחתימת בית המשפט.

17
18 14. ביחס לזכויות הכספיות של הצדדים, מצאתי להורות, כאמור, על חלוקה שוויונית.
19 המומחה הכלכלי שמונה ע"י בית המשפט יגיש פסיקתאות לחתימת בית המשפט, הואיל
20 והבעל בחר באופציה ב' (מתן מחצית עודף זכויותיו לאישה במועד היגמל כל זכות וזכות).
21 הפסיקתאות יערכו, ככל הניתן, עפ"י החוק לחלוקת חסכון פנסיוני בין בני זוג.

22
23 15. פסק דין זה מסיים את כלל המחלוקות שבין הצדדים, למעט נושא דמי השכירות, בו יינתן
24 פסק דין משלים לאחר שתתקבל חוות דעת רואה החשבון מר א. רפפורט. לאור תוצאת
25 פסק הדין, אין צורך לכלול בחוות הדעת את דמי השכירות שנתקבלו עבור בית המגורים
26 שירש הבעל מהוריו.

27
28 16. בנסיבות התוצאה אליה הגעתי, עת נתקבלו חלק מעתירות כל אחד מהצדדים, אין צו
29 להוצאות.

30 מתיר לפרסום את פסק הדין ללא פרטים מזהים.
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 18-10-54982 XXXX נ' XXXX

תיק חיצוני:

1 ניתן היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.
2

עובד אליאס, שופט

3
4
5
6